

er nødvendigt at omtale det videre udførligt. Jeg skal kun her gøre opmærksom paa, at Forholdet kan jo navnlig karakteriseres derved, at i Frederiksberg bor en stor Mængde Borgere, som drive Næring i Kjøbenhavn, men betale Stat i Frederiksberg, hvilket er et meget gunstigt Forhold for Frederiksberg Kommune. Den har derved en Klasse ret velhavende Statthedere, som egentlig høre hjemme i en anden Kommune, men paa den anden Side har den ogsaa paa Grund af sit Nabostab med Kjøbenhavn en forholdsvis meget betydelig Arbejderbefolkning, som stuffer den store Udgifter baade til Fattigvæsen, Skolevæsen, Vejvæsen og saa fremdeles. Hvis man ordner dette Forhold paa den Maade, at den første Klasse Borgere flytter fra Frederiksberg til Kjøbenhavn, fordi de ikke i Længden kunne staa sig ved at bo paa Frederiksberg, medens man beholder Arbejderbefolkningen, vil man let indse, at denne Overgang vil være overordentlig uheldig for Frederiksberg. Her er et Forhold, hvor man vistnok bliver nødt til, hvis man ønsker ikke at gøre nogen Uret, at træffe særegne Bestemmelser. Jeg hørte nok, at den sidste ærede Taler sagde, at Frederiksberg Kommune altid, hvis den ønskede det, kunde beholde disse Borgere, naar den indrettede sin Bestatning saaledes, at der blev trukket af i deres Kommuneskat til Frederiksberg, hvad de skulde betale som Næringsstat til Kjøbenhavn. Det er ganske vist, det kunde den, men saa vilde dens Statteindtægt ogsaa blive betydelig formindsket, og derved vilde der altsaa egentlig ikke være noget vundet. Jeg tror, der her er et Forhold, hvor man maa vogte sig for at gaa den enkelte Kommune for nær, og hvor der er Anledning til at se at komme til enkelte Undtagelsesbestemmelser. Naar nu Spørgsmaalet stiller sig saaledes: Hvad skal man altsaa gøre, hvis man vil gennemføre denne Sag, saaledes som den er antydet i Lovforslagets § 1, første Stykke? — Saa skal jeg ikke komme meget detailleret ind derpaa. Spørgsmaalet har været behandlet tidligere, og der har ogsaa været fremsat visse Forslag, og der er ikke Tvivl om, at det kan løses paa forskellige Maader. Men det forekommer mig, at der er en Maade, som ligger nær, og som jeg derfor skal fremhæve som noget, der for mig kunde staa som

en Maade at løse det paa, det er den, at Frederiksberg — jeg holder mig til Frederiksberg, fordi det er den Kommune, jeg kender bedst, og hvis Forhold ere mest ejendommelige — at Frederiksberg og Kjøbenhavn blive betragtede som en Næringskommune, saaledes at det ikke bliver betragtet, som om man driver Næring i en anden Kommune, naar en Beboer af Frederiksberg driver Næring i Kjøbenhavn. Det forekommer mig, at naar man kender Grænsforholdene mellem disse to Kommuner, vil man naturligt komme til den Betragtning, at dette kunde være en ganske rimelig Ordning. Thi Grænsen imellem dem er ganske vist fast, man ved, hvor den gaar, men den er ikke baseret paa naturlige Forhold. Gaar jeg ud ad Gamle Kongevej, saa har jeg Frederiksberg Kommune paa den ene Side og Kjøbenhavn paa den anden Side. Husene se omtrent ens ud, der er ikke nogen Forstel. Gaar jeg om ad Bærnedamsvejen, er det samme Tilfældet; paa den vestlige Side har jeg saa Frederiksberg og paa den østlige Kjøbenhavn, og saa fremdeles. Med andre Ord, Kommunerne gaa saaledes umærkelig over i hinanden, og jeg tror ogsaa, at Beboerne paa en vis Maade i mange Henseender betragte sig som hørende til samme Kommune. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind derpaa, men kun gøre den Hensigt, om der ikke kunde være Anledning til, hvis man vil gennemføre denne Bestatning, da at tage dette og andre Spørgsmaal under Overvejelse, saaledes at man var noget sikrere paa ikke at gøre Frederiksberg Uret, end man vistnok er, hvis man gennemfører dette Forslag ligetrem efter Ordlyden.

R. Nielsen: Naar jeg har tilladt mig at begære Ordet, er det, fordi Formanden for Næringslovsudvalget ikke er til Stede. Derfor skal jeg ogsaa kun gøre et Par enkelte Bemærkninger. Det Forhold, der omhandles ved det foreliggende Forslag, er jo et Forhold, som hører ind under og er behandlet sammen med Forslaget om Næringsdrift, og selve Forslaget, som det foreligger, er egentlig kun i det væsentlige et Opryd af et Vindringsforslag, som forelaa til Næringsloven. Det har derfor ogsaa undret mig noget, at det er fremkommet som et selvstændigt Forslag. Jeg maa nær-